

har haft, kan der drages den Slutning, at den eneste Samfundsklasse, som bliver tilbage, nemlig den Stand, hvortil jeg hører, Erhvervsstanden: Haandværk, Handel og Industri, virkelig var Skattesnydere. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed kraftigt protestere imod, at dette skulde være Tilfældet, idet nemlig Erhvervene, det være sig Handel, Haandværk eller Industri, alle har Bogføringspligt, og samtidig eksisterer der et saa utilladeligt Posekigeri fra Skattevæsenets Side, et Posekigeri, som jeg har haft den Ære at paapege overfor den højtærede Finansminister ved en tidligere Lejlighed, at der saa sandt ikke er nogen handlende eller erhvervsdrivende, der kan blive fri for at betale sin Skat fuldt ud. Vi maa op med vore Regnskaber, som bliver gennemgaaet med en saadan Kritik, at der intet bliver tilbage at ønske. Det er i Virkeligheden et Posekigeri af en saadan Form, at jeg tror, at hvis den højtærede Finansminister var rigtig kendt med Forholdene, vilde han absolut skride ind derimod. Jeg vil blot ved denne Lejlighed protestere imod, at der skulde rettes en saadan Insinuation mod de erhvervsdrivende, og at de andre Erhverv var de hæderligste Skatteborgere i dette Land. Jeg tror, jeg tør sige, at de erhvervsdrivende i saa Henseende staar fuldt paa Højde med alle de øvrige Samfundsklasser.

H. C. Hansen: Inde i Købstæderne hører man meget ofte, at Landmændene, betaler for lidt i Skat, og naar omvendt vi ude paa Landet drøfter Forholdene i Byerne, hæfter vi meget ofte Opmærksomheden ved de Resultater, som Landsoverskatteraadet ved sine Undersøgelser overfor Industriens og Storhandelens Mænd ofte naar til. Jeg tror, at en nøgtern Betragtning vil give det Resultat, at der er meget store Overdrivelser paa begge Sider. Hvis vi vilde sige til Landbruget, at det skulde føre Regnskab og igennem Regnskaber skulde konstatere den virkelige Indkomst, vilde vi støde paa store Forhindringer; for selv om det kan være vanskeligt at føre Forretningsregnskaber, er det dog meget, meget vanskeligere at føre et gennemført Landbrugsregnskab, som virkelig kan være grundlæggende for en Skatteansættelse, og jeg tør sige paa Landbrugets Vegne og til Landbrugernes Forsvar, at de fleste Landbrugere har ikke haft Uddannelse nok og behøver som almindelige Landbrugere heller ikke at have en saadan Uddannelse i Bogføring, de kan være dygtige Landbrugere uden at

være i Stand til at føre et saadant Regnskab, at det kan fremlægges og blive anerkendt af Skattemyndighederne. Derfor tror jeg, det vilde blive ganske uigennemførligt, om man stillede et saadant Krav. Noget andet er maaske, at der kunde opstilles Normalregnskaber, som kunde være normgivende for Landbruget i Almindelighed. Jeg tror nemlig ikke, det kan siges med Kette om Landbrugere, at de ønsker at unddrage sig deres Skattepligt. Vel er der Landbrugere, som paa Grund af forkert Opfattelse indgiver forkerte Selvangivelser; men naar vi faar dem tilkaldt i Skatteraadene og faar dem forklaret, hvorledes Loven er at forstaa, har de i Regelen aldrig noget imod at blive sat op til en højere Skatteindkomst, som er rimelig i Forhold til andres, og som efter vort Skøn er i Overensstemmelse med den virkelige Indkomst.

Stengaard-Kirkegaard: Det viser sig altsaa nu, at der er et bestemt Punkt i Skattestatistikken, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen er blevet forbavset over, og det er det ene bestemte Punkt, at der er 1 000 Husmænd, der har opgivet en Indkomst paa over 4 000 Kr. Men Folk, der har praktisk Kendskab til Forholdene, vil aldeles ikke blive forbavset herover; for der kunde ganske sikkert vises adskillige Tusinde ovre i Jylland, som i Statistikken er opførte som Husmænd, men som baade med Hensyn til Areal og med Hensyn til Besætning praktisk talt er Gaardmænd. Og naar nu Statistikken viser, at der er over 1 000 af den Slags Folk, som har opgivet over 4 000 Kr. i Indkomst, saa er det kun et Eksempel paa, at netop Landbruget har opgivet en Indkomst, som har forbavset ogsaa det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, og det er kun glædeligt at kunne konstatere.

Olufson: Selv om ogsaa ærede Medlemmer fra Partiet Venstre havde Ret i deres Opfattelse af, hvad man skal forstaa ved Husmænd, og af, hvad man skal forstaa ved Gaardmænd, er der i hvert Fald eet Punkt i Statistikken, de maa snuble over. Jeg tager den sidste Statistik — det blev bebrejdet det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at han havde taget en gammel Statistik —, og den viser, at der er over 1 000 Godsejere, der svarer under 3 000 Kr. i Skat, og de kan jo ikke alle sammen have store Arealer med lille Hartkorn. Godsejerne er jo de